

som kan ville, at Kongens Nytorv skal have den Banjiv, som Theaterbygningen nu frembyder, og paa den anden Side har jeg saamegen Kjærlighed til dette Institut, at jeg vilde finde det usorvarligt, om det paatog sig nye Forpligtelser og ny Gjæld ved nye Laan, for at faae Bygningsarbeidet udført. Derfor er det, at der i Ministeriets Forslag paa en lempelig Maade stilles et Forlangende til Sorø Akademi, idet dette kun da skal sætte Theatret istand til at foretage dette Bygningsarbejde, naar det havde et reent Overflud. Jeg seer imidlertid, at man ikke har lyst til at gaae den Vej, og jeg skal derfor, hvis jeg lever saalange, næste Gang komme med et Forslag om, at Theaterbygningen endeligen skal fuldføres, men uden at Theatret derved paadrager sig Forpligtelser, om hvilke vi godt vide, at det ikke kan opfylde dem, og jeg haaber saa at finde den Understøttelse hos det ærede Thing, som jeg nu har maattet savne for mit Forslag, fordi det ikke traadte saa klart og tydeligt frem, hvad Formaalet egentlig var dermed, nemlig at Theatrets Gjæld til Sorø Akademi skulde formindskes. Jeg skal indskrænke mig hertil.

Det forholder sig upaatvivlelig aldeles rigtigt, som den ærede Rigsdagsmand har sagt, at de Gagetillæg, der udredes af den ureglementerede Rønningsskonto, have baade fra Regjeringens og Rigsdagens Side været opfattede saaledes, at de ikke skulle give Afgang til Pension; men jeg nærer dog nogen Tvivl om, hvorvidt de Vedkommendes Krav ville være afgjorte ved denne Opfattelse fra Regjeringens og Rigsdagens Side, og da jeg saaledes ikke er sikker paa, hvorvidt den Opfattelse, der, som sagt, er kommen frem under Forhandlingerne her, er afgjørende ligesoverfor de Privates Krav, maa jeg ansee det for ønskeligt, at dette bliver udtrykkeligen udtalt i selve Loven; thi saa vil Spørgsmaalet derved være afgjort. — Det er ganske rigtigt, at de ved Theatret Ansatte maaskee hurtigere affebiges end Andre; det er imidlertid ikke altid Tilfældet, vi have jo seet dem, som vare over 70 Aar, spille og gjøre det saaledes, at vi nu dybt savne dem ved deres Bortgang; vi see, at Talentet kan opnaae en meget høi Alder; men paa den anden Side kan det virkelig ogsaa være Tilfældet, at de

ved Theatret Ansatte tidligere blive ubrugbare, og netop derfor har Pensionsberettigelsen stor Betydning for dem, og hvis de ikke havde denne Pensionsberettigelse, maatte de i de høiere Gager søge Midlet til at sikke deres Alderdom. Nu forekommer det mig, at det, som Udvalgets Fleertal har foreslaaet, rigtig nok er det Allermindste, man kan komme til; thi om det ogsaa i sin Tid er blevet bestemt, at de faste Gagebeløb, som give en sikret Afgang til Pension, skulle nedsættes med  $\frac{1}{3}$  af hver vacant bleven Gages Beløb, saa har det dog ikke dermed været Meningen, at disse Gagebeløb aldeles skulle bortfalde; Meningen har kun været den, at de skulde nedsættes til et vist Beløb. Naar man siger, at Statskassen har paataget sig at udrede 50,000 Rbd., og at man vil fastholde denne Forpligtelse, saa er det jo dog en aabenbar Omgaaen af denne Bestemmelse, naar man vil have, at Pensionsberettigelsen af disse 50,000 Rbd. skal nedsættes mere og mere; man maa dog engang komme saa langt i sin Nedsættelse, at man siger: Hermed er det nu nok, af disse f. Ex. 30,000 Rbd. vil der kunne blive udredt Pension. Naar man har ansøgt, at der gaaer meget betydelige Summer til Udredelsen af Pensionerne, saa troer jeg rigtignok for det Første, at der har været noget Tilfældigt ved, at der paa eengang er blevet en Række af Pensioneringer — man vil see, at der netop staaer mange samlede paa eet Sted — og dernæst maa jeg bemærke, at disse høiere Pensioner jo netop ere begrundede i, at det Beløb, hvoraf Pensionerne i en tidligere Tid beregnedes, var langt høiere, end hvad det ved disse succesfulde Nedsættelser gennem en Række af Aar er blevet. Jeg vilde finde, at der var al Anledning til at blive staaende ved 35,000 Rbd., men da Udvalgets Fleertal ikke har kunnet gaae ind derpaa, saa mener jeg rigtignok, at det Allermindste, som Billighed kan tale for, er det af Udvalgets Fleertal i den Henseende stillede Endringsforslag.

Med Hensyn til det under Nr. 14 stillede Endringsforslag troer jeg, den ærede Ordfører har Ret, naar han mener, at Kunsten derved kun var at ansee som en Viting; nei, Kunsten spiller en meget betydelig Rolle derved. Man vil gaae ud paa at repræsentere netop de